

ע"פ 8607/15 - מאג'ד אבו ראס, מוחמד אבו ראס, מוחמד אבו ראס נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 8607/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשים: 1. מאג'ד אבו ראס
2. מוחמד אבו ראס
3. מוחמד אבו ראס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי
בנצרת (כב' סגן הנשיא ת' כתילי) בת"פ 24441-05-13
מיום 27.10.2015

תאריך הישיבה: ח' בטבת התשע"ו (20.12.2015)

בשם המבקשים: עו"ד אחמד מסאלחה

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' סגן הנשיא ת' כתילי) הרשיע ביום 23.9.2014 את המבקש 1 בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הסתייעות ברכב לביצוע פשע והפרת הוראה חוקית; ואת המבקש 2 בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הסתייעות ברכב לביצוע פשע והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, זאת לפי הודאתם

עמוד 1

במסגרת הסדר טיעון. בית המשפט המחוזי גזר על המבקשים ביום 27.10.2015 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן מאסרים על תנאי, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי למתלוננים.

2. המבקשים הגישו ערעור על חומרת העונש שנגזר עליהם ובגדרו עותרים הם לעיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל. לטענתם, עונשי המאסר בפועל שנגזרו עליהם חורגים מרמת הענישה הראויה. הם מוסיפים כי לא נשקף מהם סיכון; כי למבקש 1 עבר פלילי שהתיישן ואילו עברו הפלילי של המבקש 2 אינו מכביד; וכי לא ניתן משקל מתאים להמלצות שירות המבחן בעניינם. לשיטתם סיכויי הערעור גבוהים ולפי הלכות שיצאו מלפני בית משפט זה ראוי לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל.

3. המשיבה מתנגדת לעיכוב הביצוע. לטענתה סיכויי הערעור נמוכים והיא מצדה הגישה ערעור על קולת העונש שכן לטעמה מדובר בתקיפה אכזרית, שהחלה כמארב מתוכנן וכללה הצטיידות מראש של המבקשים במקלות ובקרשים. נטען כי המבקשים המשיכו להכות את המתלוננים גם כאשר אלו נפלו ארצה ופצעו אותם במידה שהצריכה את אשפוזם.

4. נקודת המוצא בבקשה לעיכוב ביצוע גזר דין היא כי לנאשם שהורשע בפלילים לא עומדת עוד חזקת החפות וכי עליו לשאת בעונש באופן מידי (ע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (30.7.2013)). ואולם, כפי שציין בית משפט זה בעניין שוורץ, האיזון בין שיקולים שונים ובהם חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר; וטיב הערעור וסיכויי הצלחתו עשוי להוביל למסקנה שלפיה נכון לעכב את ביצועו של עונש המאסר (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000) (להלן: עניין שוורץ)). בענייננו, לא ראיתי להורות כן. לא מצאתי כי בטענות המתייחסות לחומרת העונש יש כדי להצדיק את עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. מבלי לקבוע מסמרות בשאלת סיכויי הערעור על גזר הדין, די בכך שנאמר כי הסיכוי שכלל לא יוטל על המבקשים עונש מאסר אינו גבוה, ובשים לב לתקופת המאסר שהוטלה עליהם לא נראה שערעורם יתיתר גם אם תידחה הבקשה לעיכוב הביצוע (ע"פ 3182/13 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.5.2013)).

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ט' בטבת התשע"ו (21.12.2015).

ש ו פ ט